

λογητρίου άλλα πρόσωπα αναδειχάντων δημογέροντας. Τὸ ἐκλογητήριον τοῦτο τῆς πλειονοψηφίας λαβὼν ὁ κ. Πιπῆκης ἔνα παρατηρήσει δῆθεν τὰ ὀνόματα τῶν ἐν αὐτῷ ὑπογεγραμμένων, ἐξηράνισεν, ἀλλ' οἱ κάτοικοι συνέταξαν πάραυτα ἄλλο ἐκλογητήριον, τὸ ὁποῖον ἐπέδωκαν εἰς τὸν κ. Ἐπαρχον.

* *

Μανθάνομεν ὅτι τὸ αὐτὸ ἐπραξεν ὁ κ. Δήμαρχος Κεραμειῶν εἰς τὰ πλείστα τῶν χωρίων, ἀναγγείλας τῇ Διοικήσει ὅτι ἐξελέγησαν δημογέροντες πρόσωπα ἀνευ τῆς συναίνεσως τῶν κατοίκων, οἵτινες ἄλλα καὶ οὐχὶ τὰ ἐπισημασθέντα ὑπὸ τοῦ κ. Δημάρχου πρόσωπα προέτειναν ὡς δημογέροντας

* *

Ἐπὶ τὸ αὐτὸ πνεῦμα καὶ παρὰ τὴν θέλησιν τῶν κατοίκων ζητεῖ νὰ ἐπιβάλλῃ δημογέροντας ὁ Δήμαρχος Ἀκρωτηρίου κ. Πιστολάκης εἰς τὰ χωραφάκια, Στέρνας, Ῥιζοσκλοπον καὶ ἄλλα χωρία τοῦ Δήμου του.

* *

Γενομένης ἐξελέξεως τῶν ἀντιθέτων ἐκλογητηρίων τῶν δημογέροντων Γαλατᾶ τῆς Κυδωνίας κατ' ἀντιπαροβολὴν πρὸς τὸν ἀπὸ τοῦ Δεκεμβρίου π. ἔ. τοιχοκολληθέντα καὶ μέχρι τῆς 10ης Φεβρουαρίου ἔ. ἔ. ὀριστικῶν καταστάνα καταλόγον τῶν ἐκλογέων τοῦ εἰρημένου χωρίου, κατεδείχθη ὅτι ἐν μὲν τῷ κυρίως Γαλατᾶ οἱ ἐπιτυχόντες εἶχον ψήφους 67 κατὰ 45, ἐν Φιλιππιανῆς 12 κατὰ 10 καὶ ἐν Κεσμιανῆς 7 κατὰ 4.

* *

Ὡς πρὸς τὰ πρόσωπα, ἅτινα τὸ προτελευταῖον φύλλον τῶν Ἰουλιανῶν Ὁρέων ἀναφέρει ὅτι προσετέθησαν ἐν τῇ συνοικίᾳ Ἀράπ Τζαμισί, παρατηροῦμεν ὅτι ἐκ τούτων οἱ μὲν Ἄ. Δερμιτζάκης, Γ. Στεφανίδης, Κ. Στεφανίδης Ἐ. Σπανοδάκης καὶ Κ. Προϊμάκης μετεφέρθησαν ἐκ τοῦ καταλόγου τῆς συνοικίας Γισοῦφ Πασσᾶ εἰς τὴν περιῆς ὁ λόγος συνοικίαν, καθ' ὃ ἐν αὐτῇ κατοικοῦντες, ἐπίσης οἱ Α. Πουλιτσάκης, Β. Τσακᾶκης, Δ. Τσέπης, Η. Τσέπη μετεφέρθησαν διὰ τὸν αὐτὸν λόγον ἐκ τῆς συνοικίας Σπλάντζιας, οἱ δὲ Γ. Βαγιανάκης καὶ Χ. Γιακουμάκης μετεφέρθησαν ἐκ τοῦ Τοπανᾶ, συνεπιεῖ ἐξελεγχθείσης αἰτήσεως καὶ τέλος ὁ Α. Χατζιδάκης κατ' αἴτησιν τῶν ἐπιλαχόντων μετεφέρθη ἀπὸ Ἀγᾶ Τζαμισί εἰς Ἀράπ Τζαμισί. Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὰ προστεθέντα νέα πρόσωπα, πολλὰ τούτων, ὡς ὁ Β. Ναπαδάκης, Γ. Κλωνράκης Ι. Διμπερῆς, προσετέθησαν τῇ αἰτήσει τῆς ἀποτυχούσης μερίδος.

Ἡ ἐνταῦθα συνάδελφος Ἰντιπάχ ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 159 τῆς 25 λήξαντος μηνὸς φύλλῳ αὐτῆς ἀντικρούουσα ὅσα ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμ. 50 τοῦ Βιδζάν μετ' τὴν ὑπογραφήν του ἐδημοσίευσεν ὁ Ἀχμέτ ἐφένδης Ἀργυράκης ἐπάγεται καὶ τὰ ἐξῆς.

« Οἱ Χριστιανοὶ Γ. Α. Σύμβουλοι ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἐξετέλεσαν τὰ καθήκοντά των μετ' ἀκριβείας καὶ τὴν ἀρμοδιότητα αὐτῶν ὑπεράβαντες συνέταξαν ἐν ἀναιρετήριον τῆς ἐν λόγῳ ἱετηρίου τῶν Ὀθωμανῶν πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν ὁμοεθνῶν αὐτῶν παρασάγγας α ὅλας ἀπέχον τῆς ἀληθείας καὶ ὑπέβαλον αὐτὸ εἰς τοὺς ἐνταῦθα Προξένους.

« Μεταχειρισθῆμεν τὴν φράσιν « παρασάγγας ὅλας ἀπέχον τῆς ἀληθείας, διότι οὐδεὶς ἐχέφρων καὶ εὐσυνειδήτος δύναται νὰ ἐπιβεβαιώσῃ τὸ περιεχόμενον τοῦ ἐν λόγῳ ἀναιρετηρίου » ἐπέστρεψαν δ' αὐτὸ καὶ οἱ Πρόξενοι τῆς Γαλλίας καὶ Ρωσσίας δηλοῦσαν ὅτι ἀφίστανται τῆς ἀληθείας τὰ ἐν αὐτῷ διαλεγμένα θανάσιμα. Καὶ ταῦτα λοιπὸν τὰ γεγονότα ἐπικυροῦσι τοὺς ἀισχυρισμοὺς μας. »

Δὲν ἀποροῦμεν παντάπασιν διὰ τὴν ἀνωτέρω περιεκτικὴν τῆς συναδέλφου « Ἰντιπάχ » καθ' ὃ γνωρίζοντες τοὺς κρυπτομένους πραγματικούς αὐτῆς συντάκτας καὶ ἐργάτας τοῦ γνωστοῦ κατὰ τῶν Χριστιανῶν λιβέλλου, ὃν αὐτοὶ καλοῦσιν ἱετηρίον ἀναφορᾶν μεταχειρισθέντες τὸν τίτλον τοῦτον ὅπως ἐξαπατήσωσι τοὺς ἀπλουστεύρους τῶν μουσουλμάνων πρὸς ὑπογραφήν. Οὔτε διὰ τὰς ἀορίστους καὶ κενὰς φράσεις « παρασάγγας ὅλας ἀπέχει κ. λ. π. » ἀποροῦμεν ποσῶς, διότι τοιαῦται φράσεις εἰσὶ συνήθεις εἰς τοὺς μὴ δυναμένους μὲν ν' ἀντιλέξωσιν ἀπάναντι τῆς ἐναργείας τῶν πραγμάτων ἀλλ' ὑποχρεοῦμένους ὁπωσδήποτε νὰ εἰπωσὶ τι πρὸς δικαιολόγησιν ἐσφαλμένης τινὸς ἰδέας· ἄλλως τε πιθανόν, ὅπερ καὶ μάλλον εὐλογον, νὰ ἐννοῶσιν οἱ ἄρθογράφοι τῆς « Ἰντιπάχ » ὅτι ἠδύνατο νὰ λεχθῶσι καὶ περισσώτερα τῷ ἐν τῷ ὑπομνήματι τῶν Χριστ. Συμβούλων λεχθέντων, καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει εἴμεθα σύμφωνοι μετὰ τῶν ἀρθογράφων, ὅτι τὰ λεχθέντα πολὺ ὑπολείπονται τῆς πραγματικότητος· διότι καὶ οἱ Γεν. Σύμβουλοι ἐν τῷ ἰδίῳ ἐγγράφῳ των λέγουσιν ὅτι ἀναγνωρίζοντες ὅτι κοινὰ συμφέροντα Χριστιανῶν τε καὶ μουσουλμάνων ἀπαιτοῦσιν ἀρμονικὴν μετὰ τῶν συμβίωσιν, ὡς ἐκ τῆς ὁποίου, δεῖν νὰ ριφθῇ πέπλος λήθης εἰς τὸ παρελθόν, ἀπέχουσι νὰ ἀναφέρωσι γεγονότα προγενεστερῶν ἐποχῶν καὶ τὴν ἰδέαν των ταύτην ἀσπαζόμεθα πληρέστατα.

Διὸ μόνον γεγονότα περὶ ὧν κάπως ὀρισεμένως ἠμῶν εἰς τὴν « Ἰντιπάχ » καίτοι μὴ ἀληθῆ, εἰσὶν ἐπιδεικτικὰ συζητήσεως, ἦτοι τὸ ὅτι « οὐδεὶς ἐχέφρων καὶ εὐσυνειδήτος δύναται νὰ βεβαιώσῃ τὸ » περιεχόμενον τοῦ ὑπομνήματος » καὶ ὅτι οἱ πρόξενοι Ρωσσίας καὶ Γαλλίας ἐπέστρεψαν τὸ ὑπόμνημα διότι τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ » ἀφίσταται τῆς ἀληθείας » Καὶ ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὸ πρῶτον ἀνατρέπεται ἄρδην καὶ ἐκ πολλῶν ἄλλων καὶ ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι οἱ κ. κ. Πρόξενοι τῶν ἐτέρων πέντε ἀναμίενοι ἐδέχθησαν τὸ ὑπόμνημα. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ τελευταῖον ἂν οἱ περὶ τὴν « Ἰντιπάχ » ἐλάμβανον τὸν κόπον νὰ μάθωσι τὴν ἀλήθειαν ἢ μάλλον νὰ εἰπωσὶ τὴν ἀλήθειαν, θὰ ἀπήλλασον ἡμεῖς τοῦ κόπου νὰ τοὺς εἰπωμεν ὅτι ὁ μὲν κ. Πρόξενος τῆς Ρωσσίας διὰ λόγους προσωπικούς καὶ οὐχὶ λόγῳ τοῦ ἀντικειμένου ἐπέστρεψε τὸ ἐγγράφον χωρὶς καὶ νὰ τὸ ἀναγνώσῃ καὶ ἀποφανθῇ ὑπὲρ ἢ κατὰ τοῦ περιεχομένου αὐτοῦ· πιθανόν δὲ καὶ νὰ μὴ ἐγίνωσκε ὅτι τὸ περιεχόμενον τῆς λεγομένης ἱετηρίου ἀναφορᾶς ἦτο ἄδικον κατηγορίαν κατὰ τῶν Χριστιανῶν, διότι ἐγνώριζε μὲν ἐκ τῶν προτέρων ὅτι συνετάσσετο ἀναφορὰ κατὰ τῆς Διοικήσεως, διότι τοιαῦτη ἦτο ἡ πρώτη διάδοσις, ἀλλ' οὐχὶ βεβαίως καὶ τὸν πραγματικὸν σκοπὸν αὐτῆς. Ὁ δὲ διευθύνων τὸ Γαλλικὸν Προξενεῖον, ἐπέστρεψε τὸ ἐγγράφον μετ' τὴν παρατήρησιν ὅτι δὲν εἶδε τὴν ἀναφορᾶν τῶν μουσουλμάνων καὶ ἀγνοεῖ ἂν πράγματι τοιαῦτα ἀναφέρει κατὰ τῶν Χριστιανῶν· δὲν εἶπε δὲ ποσῶς ὅτι τὸ περιεχόμενον τοῦ ἐγγράφου τῶν Χριστ. Συμβούλων δὲν ἦτο ἀληθῆ· διότι δὲν ἐδίδεξε, καθ' ὃ λέγεταί, ἐνδιαφέρον θεωρήσας τὸ ζήτημα καθαρῶς ἐσωτερικόν· ἄλλως τε τὸ ἐγγράφον ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ ἀφέθη εἰς τὴν ἐν Χαλέπῳ Οἰκίαν του καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν ἐνοήθη καλῶς ὅτι πρόκειται περὶ ἀποκρούσεως ἀδικῶν κατηγοριῶν κατὰ τῶν Χριστιανῶν καὶ οὐχὶ διατυπώσεως τοιούτων κατὰ τῶν μουσουλμάνων ἐκ μέρους τῶν Συμβούλων.

ΤΥΠΟΣ ΑΡΚΑΔΙΟΥ

Ἐπιθυμητός Συντάκτης Γ. Ἰ. Συγκελάκης